

for. Det, at man er uddannet forkynder, garanterer ikke, at man samtidig formidler demokratiske holdninger og værdier, som vi værdsætter i Danmark. Og hvilken relevant uddannelse er det, vi helt præcis taler om? Det er ikke defineret i forslaget. Er vi virkelig blevet så skrøbeligt et samfund, hvor vi føler os truede af andre trosretninger, at vi må gå ind og stille en hel masse krav? Og hvilke demokratiske værdier er det, disse religiøse forkyndere og missionærer skal bekende sig til? Ønsker ministeren virkelig at diktere en bestemt form for viden og tilgang til verden, nogle bestemte holdninger? Er det det, der er tale om?

Vi er i Kristendemokraterne ikke modstandere af at stille krav, men vi må forholde os til proportionaliteten i stramningerne over for konsekvenserne og antallet af sager, der har skabt grobund for stramningerne. En lovgivning, der som denne bygger på formodninger og antagelser, finder vi virkelig bekymrende.

Vi må ikke i vores iver efter at forebygge – eller måske er der nogen, der ligesom har enormt behov for at kontrollere – glemme nogle helt grundlæggende værdier som bl.a. retssikkerhed, ytringsfrihed og religionsfrihed.

På baggrund af det her kan vi ikke stemme for dette forslag, da vi mener vi er nede at røre ved noget helt centralt.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Regeringen arbejder også med en såkaldt anbringelsesreform, som handler om, hvad man skal gøre ved børn, som ikke længere kan bo hjemme ved deres forældre. Et af forslagene går på, at børn, der er fyldt 15 år, ikke længere skal kunne nyanbringes. (*Bodil Kornbek: Undskyld?*) De skal ikke længere kunne nyanbringes, det vil sige, at de ikke skal kunne sendes uden for hjemmet og altså have en mulighed for at skabe sig en tilværelse et andet sted. Det hænger sammen med nogle økonomiske overvejelser.

Så er det, jeg godt kunne tænke mig at høre fru Bodil Kornbeks vurdering af, hvordan det korresponderer med det her forslag. For man kan sige med hensyn til de her børn på 15 år, som nogle forældre eventuelt vil sende på genopdragelsesrejse: Hvad pokker skal de gøre, hvis de ikke kan gå til de sociale myndigheder og få hjælp til at flytte et andet sted hen?

Så synes fru Bodil Kornbek, at der er sammenhæng i regeringens politik? Altså passer det

virkelig, at man vil gøre noget ved genopdragelsesrejserne?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Der er helt klart nogle problemstillinger, for jeg tror, at en del af de genopdragelsesrejser, som vi ikke rigtig ved hvor mange er osv., udspringer også af noget socialt. Det er ikke kun et spørgsmål om, at man skal opdrages til en bestemt etnicitet eller en bestemt kultur. Det kan også være et udtryk for, at man rent faktisk er på spanden, at man ikke ved, hvordan man skal gribe en situation an, at man ser nogle problemstillinger, som man ikke kan håndtere, men som man heller ikke får hjælp til af de sociale myndigheder, og dermed er man i en enormt svær problemstilling også som forældre, som man måske ikke rigtig ved hvordan man skal tackle. Og så tænker man: Tilbage, lige ned og blive opdraget en smule.

Det er et stort problem, og derfor skal man også sørge for, at de sociale myndigheder er på banen, selv om børnene er blevet 15 år.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvad synes fru Bodil Kornbek om det her nye system med dobbeltstraf? Altså med tvangsægteskaber er det sådan, at hvis man først er blevet tvunget af sine forældre til at gifte sig mod sin vilje, så bliver man også udvist, så kan man ikke få familiesammenføring i Danmark, så må man leve i et andet land, og nu bliver det altså sådan – hvis det altså virker, hvad jeg ikke tror det gør, men det er i hvert fald regeringens hensigt, at det skal virke – at børn, som bliver straffet af deres forældre ved at blive sendt til udlandet på genopdragelse, gerne bagefter skulle straffes af den danske stat ved ikke at kunne vende tilbage til Danmark. Man kan altså tale om dobbelt straf i en række sammenhænge.

Howdan ser Kristendemokraterne på det?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg synes, jeg gav udtryk for i min tale, at det her først og fremmest drejer sig om barnets tarv, og at barnet hermed også bliver gjort til gidsel mellem forældrenes handlinger, ønsker om deres ve og vel eller frustrationer, eller hvad det kan være, og så samfundets krav om en vellykket integration, hvad det så end er. Det skal så også være en eller anden indikator for, hvorvidt man